

ПРОТОКОЛ

№ 355

гр. Благоевград, 02.04.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на втори април през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Андонова

Членове: П. Пандев
Крум Динев

при участието на секретаря Илиана Ангелова
и прокурора Р. Г. К.

Сложи за разглеждане докладваното от П. Пандев Въззивно частно
наказателно дело № 20241200600377 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 14:45 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура – Благоевград, редовно призована, се явява
прокурор К..

Обвиняемият Л. М., редовно призован, се явява лично и с адв. П. П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради
което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАД НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪСТАВА: Производството е
образувано по депозиран протест от прокурор при Районна прокуратура –

Благоевград срещу определение от 27.03.2024г., постановено по ЧНД № 454/2024г. по описа на Районен съд – Благоевград. В протеста се излагат подробни съображения за незаконосъобразност и неправилност на определението на Районен съд – Благоевград. Сочи се, че са налице всички предпоставки за задържане му под стража като мярка за неотклонение, като в тази връзка се иска да бъде отменено протоколното определение и вместо него обвиняемия да бъде задържан.

Отделно от това, в 14:27 часа е постъпило писмо от началника на РСИН – Кюстендил, гл. инспектор Г., в което ни сочат, че на днешна дата 02.04.2024г. Л. М. е извършил нарушение във връзка с изпълнение на мярката за неотклонение „домашен арест“ и приложеното спрямо него радиочестотно електронно наблюдение на адреса в гр. Д., ул. „К.“ ***, като е напуснал жилището си преди разрешеното му за излизане време, а именно в 10:20 часа, вместо в 12:00 часа. Това е било регистрирано в системата за електронно наблюдение. Налице е докладна-записка от контролиращия го инспектор.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме така представеното доказателство. По отношение на протест от Районна прокуратура – Благоевград, също да бъде приложен. Налице са основания за разглеждане.

АДВ. П.: Уважаеми окръжни съдии, оспорвам така депозирания протест срещу определението на Районен съд – Благоевград, а по отношение на днес полученото писмо за нарушение становището ми е да не се прилага по делото, тъй като и към настоящия момент определението на Районен съд – Благоевград за вземане на мярка „домашен арест“ все още не е влязло в сила. Лично от съда е разпоредено след влизане в сила, да се уведомят съответните органи. За мен е необяснимо защо прокуратурата толкова спешно се е задействала, за да се сложи гривна на моя подзащитен още преди влизане на определението на съда в сила. Такава гривна му беше е поставена още на другия ден след вземането на мярка „домашен арест“.

Ако съдът приеме, че е извършено това нарушение – действително на мен ми се обади сестрата на моя подзащитен, тъй като комуникираме само с един телефонен апарат и с него, и с майка му, която е в залата, и със сестра му. Тя каза, че са дошли вкъщи да го търсят полицаи и тя им е обяснила, че той и майка им са тръгнали към гарата, за да се придвижат насам. Вчера аз говорих

с инспектор И., който контролира изпълнението на мярката във връзка с поставената гривна – нямаше никакви противоречия относно това, че той трябва да дойде тук, че има право да дойде. Единствено може би се е получило неразбиране по отношение на часа, в който същият да напусне дома си. Няма да соча доказателства.

Съдът запитва страните дали имат възражения за допускане до разпит в качеството ѝ на свидетел майката на обвиняемия М..

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения за допускане до разпит на майката на обвиняемия М. в качеството ѝ на свидетел.

АДВ. П.: Нямам възражения за допускане до разпит на майката на обвиняемия М. в качеството ѝ на свидетел.

В залата е майката на обвиняемия М..

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит майката на обвиняемия М. в качеството ѝ на свидетел.

Снема се самоличността на свидетелката:

Ю.В. М.а – на ***, жител на гр. Д., неосъждана, женена, майка на обвиняемия М..

Свидетелката беше предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същата обеща да каже истината.

Свидетелят М.а отговоря на въпроси на съда:

СВИДЕТЕЛЯТ М.А: Майка съм на обвиняемия, ще свидетелствам днес. Живея с Л. в едно домакинство в гр. Д., адрес ул. „К.“ ***, имаме къща. Живея с дъщеря ми и внучетата ми сега в момента са с мен. Аз съм пенсионер

по болест, с псориазис съм. Синът ми работеше до последно, работеше в гр. С. в една фирма като общ работник. Мъжът ми в момента не е тук, той е в чужбина. В семейството влизат следните пари – моята пенсия 444 лева, мъжа ми всяка седмица в четвъртък ми праща по 400 лева, по 300 лева някой път, но всяка седмица. А сина ми получаваше по 420 лева на седмица, до преди една седмица. В гр. С. работи от януари, след Нова година. Преди това работеше в гр. Д. в една мелница. Синът ми страда от епилепсия, беше на 14 години, когато я получи в училището, учеше в дом в с. С.. Там получи епилепсията от стрес. Така уточниха лекарите от гр. С. и уточниха диагнозата епилепсия. По време на сън, когато спи, някой път и пред деня когато спи, се изпуска, напикава се по време на сън, когато тръгва да получава пристъпи. Имало е и случаи пред мен да получава пристъпи. Когато станеше така с него, викаме Бърза помощ вкъщи, идваха от Спешна помощ, взимаха го и го караха в болница. Там ни държаха по 3-4 дни, докато се възстанови. Приема лекарства, постоянно ги пие. Той бие „Конвулекс от 500“. В началото, когато бяхме в гр.С., когато уточниха диагнозата пиеше „Депакин хроно от 500“. След това му ги смениха на „Конвулекс от 500“. Пие ги редовно, защото вкъщи аз му ги давам – сутрин и вечер пие по едно. Той знае, че трябва да ги пие. Състоянието е добре така, не прави пристъпи, когато ги прие редовно, когато не пропуска. Купуваме ги за сега, защото може и без рецептурна книжка. „Конвулекс от 500“ му беше назначен от Бобов дол, когато беше там задържан. Беше обвинен от приятели, които го обвиниха за пак кражба, която не е извършил, но са го обвинили. Все с такива приятели общува, идват вкъщи. Не съм смятала колко струва лечението му, на месец взимам по 5 блистерчета за 5 дни, в едни блистер по 10 хапчета, може би за 2 седмици някъде. Последния пристъп пред мен беше през месец септември, бяхме вкъщи, по време на сън, както спеше, изпадна дори в кома, извикахме спешна помощ, откарахме го и там беше в реанимация въпреки, че е бил на такова лечение. Личен лекар на сина ми е д-р В., тя знае за неговото състояние. Аз ѝ се обадох, когато назначиха тези лекарства „Конвулекс от 500“, веднага ѝ се обадох. Това лекарство „Конвулекс от 500“ е назначено от гр. Бобов дол. Д-р В. попита как се чувства, казах ѝ по-добре. Тя каза да ги взема редовно, за да му е добре, да не му е става лошо. Винаги, когато постъпваше в болница, аз ѝ се обаждах на личен телефон. Освен това, друго заболявания няма за сега. От главоболие се оплаква най-често – „Белангил“ купувам, „Парацетамакс“ му

давам, преди да вземе тези хапчета. Постоянно е с главоболие. При мен ги няма записани, тези посещения са записани в спешното. Когато звъняхме на тел.112 и те ме свързват със съответния център.

Свидетелят М.а отговоря на въпроси на прокурора:

СВИД. М.А: Днес за съдебното заседание заедно пътувахме със сина ми. Видяхме, че има влак в 12:26 часа и мислехме, че може да има закъснение на влака, защото понякога се случва да има и предпочитам в 12:00 часа, видях разписанието, че имаше автобус и казах, че ще се качим на автобуса и по-бързо ще пристигнем, за да сме по-рано там. След като напускахме жилище, тръгнахме към спирката, там в ж.к. Б., имаме спирка наблизо. Живеем в самия град Д., но над квартала ни, където живеем, махалата, има под нас жилища, блокове. Там отидохме на спирката, чакахме автобуса, дойде двойката, качихме се и направо на гарата. Жилището го напуснахме в 10:15 часа или 10:20 часа и се сетих по пътя, че трябва да се обадя на инспектора да кажем, че сме напуснали жилището, защото си мислех, че той ги е питал в колко има автобус. Те казах, че има в 9:00 часа. Казах, че е рано да ходим в 9:00 часа. След това ни казах, че има в 12:00 часа влак. Ние дойдохме с автобус и ни свали автобуса. В 12:00 часа, в 12:01 часа тръгна от гр. Д.. Бяха през цялото време с него. Не съм се отклонила, въобще не исках да го пусна сам да дойде.

Свидетелят М.а отговоря на въпроси на адв. П.:

СВИД. М.А: Има ТЕЛК решение за епилепсия и за умствена изостаналост, защото аз съм се явила с него на ТЕЛК последния път, когато навърши 18 години. Тази изостаналост му пречи, той е постоянно с главоболие. Даже му казвам да не работи, да остане вкъщи, колкото взима пенсия толкова. Ние колкото можем, ще подкрепим. От както му е сложена гривната, не е напускал дума. Само сега като тръгнахме към гарата и тук срещнах едно момче, което ме познава, тука срещу съда го срещнах и му казах да си даде телефона да звънна на дъщеря ми, да попитам дали се е обадил инспектора. Звъннах и дъщеря ми каза, че се е обадил инспектора и че брат ѝ има нарушение, защото е излязъл по-рано.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми окръжни съдии, считам, че протоколното определение № 812/27.03.2024г., взето от съдия при Районен съд – Благоевград по ЧНД № 454/2024г., следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Считам, че районния съд правилно е преценил, че здравословното състояние на задържаното лице не позволява същия да бъде лекуван в Следствения арест, тъй като самото заболяване е много сериозно и създава опасност за здравето на лицето. В тази насока Районен съд – Благоевград се е обосновал, като са приложени достатъчно документи, касаещи здравословното му състояние. Заболяването е епилепсия с пристъпи, които макар и редки по честота, е възможно да се появят и при това положение престоя в ареста би създал опасност за живота му, въпреки че в ареста, както е отразил прокурора от Районна прокуратура – Благоевград в подадения протест, би могло да му бъде осъществявана някаква медицинска помощ.

На второ място смятам, че определената мярка за неотклонение „домашен арест“ от Районен съд – Благоевград, която се контролира чрез средствата за електронно наблюдение по предвидения със Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража арест, в достатъчна степен ще изпълни ролята си на мярка за процесуална принуда.

По отношение това, което е постъпил днес за нарушението на мярката за неотклонение, считам, че е налице условията на чл. 66 от НПК т.е. действително обвиняемият има някакво неизпълнение на мярката за неотклонение, което би могло да се приема като неизпълнение на задълженията, свързани с мярката за неотклонение. Видях, че писмото на ГДИН е адресирано и до Районна прокуратура – Благоевград, т.е. наблюдаващия прокурор ще се запознае с писмото и ако прецени, би могъл да поиска изменение на мярката за неотклонение в по-тежка на основание чл. 66, ал.2 от НПК. Но считам, че определението на Районен съд – Благоевград

следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, предвид събраните доказателства по делото.

АДВ. П.: Уважаеми окръжни съдии, предвид изразеното становище на прокурора, аз съм съгласен с него. Поддържам го. Моето становище е същото, че определението на Районен съд – Благоевград следва да бъде оставено в сила и да се прилага мярката „домашен арест“ с електронно наблюдение.

По отношение на докладваното нарушение – моля да не го приема като такова, с оглед на това, че определението на Районен съд – Благоевград за вземане на мярката „домашен арест“ към настоящия момент все още не е в сила, така че поставянето на гривната по време е изпреварило влизането в сила на определението, т.е. малко са избързали. Прокуратурата се е престарала, като дори и за мен е учудващо и как толкова бързо писмен сигнал е дошъл до съда. Така или иначе крайното ми становище е да остане в сила определението на Районен съд – Благоевград по процесната мярка.

В ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОБВИНЯЕМИЯТ М.: Поддържам казаното от моя адвокат.

ПОСЛЕДВА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯТ М.: Моля да се оставите под домашен арест.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание, съдът намери следното:

Производството по делото е въззивно и е образувано въз основа на постъпил протест от РП – гр.Благоевград срещу определение №812/27.03.2024 г., постановено по ЧНД №454/2024 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград.

Сочи се в протеста, че атакуваният съдебен акт се явявал неправилен и незаконосъобразен. По делото не било спорно, че е налице обосновано предположение, че обвиняемият е извършил деянието, за което е привлечен към наказателна отговорност. Освен това РС приел , че са налице и и другите две предпоставки - опасност Л. М. да извърши друго престъпление и да се

укрие, с оглед и факта, че обвиняемият е привлечен за деяние извършено при условията на опасен рецидив. Същевременно първата инстанция счела, че не следва да уважава искането на прокуратурата за вземане на МН „задържане под стража“, мотивирайки се с хронично заболяване на обвиняемото лице. Развити са съображения.

Моли се въззивната инстанция да отмени определението на РС и уважи искането на прокурора.

В съдебно заседание представителят на ОП не поддържа протеста на РП. Същият, както и защитникът, намират, че като правилно и законосъобразно, определението на РС следва да бъде потвърдено.

По делото са събрани нови доказателства.

ОС, след като се запозна с изложеното в протеста, при съобразяване със становището на страните, въз основа на закона и доказателствата по делото, намира следното:

С определението, отмяна на което се иска, първата инстанция е оставила без уважение искането на Районна прокуратура - Благоевград за вземане спрямо Л. П. М., с ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 1899зм-123/2024 г. по описа на 01 РУ на МВР – гр.Благоевград, мярка за неотклонение „задържане под стража“, като вместо това определила на М. МН „домашен арест“, която да се изпълнява на адреса, на който живее, а именно: гр.Д., общ. Д., обл. Кюстендил, ул. „К.“ ***.

На основание чл. 62, ал. 4 от НПК постановила да бъде уведомено 01 РУ на МВР – гр.Благоевград и РУ на МВРР – гр. Д. с оглед контролиране изпълнението на определената мярка за неотклонение, а на основание чл. 62, ал. 6 от НПК - спазването на забраната на обвиняемия да напуска жилището си без разрешение от съответния орган да се контролира чрез средствата за електронно наблюдение по предвидения със ЗИНЗС ред, като мярката за наблюдение се прилага за целия срок на мярката за неотклонение „домашен арест“ на основание чл. 268 от ЗИНЗС.

Свидетелят Ю. М.а – майка на обвиняемия сочи, че живее със сина си в едно домакинство. Същата е пенсионер като размерът на месечната ѝ пенсия е 420 лв. Синът ѝ, Л. М., е диагностициран с епилепсия когато бил на 14 години. От тогава е получавал пристъпи, най-често по време на сън, което налагало търсенето на спешна медицинска помощ. След всеки инцидент лицето е било настанявано в болнично заведение за срок от 3-4 дни. Обвиняемият редовно

приемал медикаменти „депакин хроно 500“ и „конвулекс 500“, но независимо от това пристъпите не са изчезнали.

Правилно РС е приел, че по отношение на М. е било повдигнато обвинение за тежко умишлено престъпление по чл. 196, ал.1 ,т.2, пр.1 вр. 195, ал.1 т.3 пр. 1 вр. чл. 194, ал.1, във връзка с чл.29, ал.1 б. „а“ и чл.20, ал.2 от НК, за което законът предвижда наказание лишаване от свобода от три до петнадесет години.

Макар и за един сравнително кратък период от време по делото са били събрани множество доказателства, анализът на които определено налага извод за съпричастност на М. към деянието, в извършването на което същият е обвинен. В тази насока са отчетени показанията на свидетелите А.С., И.В., В.П., С.Ч., Е.П., В.А. и протоколите за доброволно предаване.

Окръжният съд намира, че е налице и реална опасност от извършване на друго престъпление от страна на обвиняемия, като в тази насока възприема изцяло изводите на първата инстанция и не намира за необходимо да ги преповтаря.

Наред с горното въззивната инстанция съобрази и това, че са налице достатъчно доказателства – гласни и писмени (медицински документи - епикризи и ТЕЛК решение), относно наличие на сериозен здравословен проблем у обвиняемия, който възпрепятства пребиваването му в условията на ареста. В частност ОС също намира, че с оглед констатираното заболяване „епилепсия – ГТКП – средно чести“, животът и здравето на М. в следствения арест биха били поставени на сериозен риск. Неоснователни се явяват доводите в протеста на РП относно това, че обвиняемият провеждал съответно лечение с медикаменти, както и че последният пристъп бил през 2019 г. В тази връзка не е отчетено това, че по финансови причини е затруднено навременното закупуване от страна на родител на обвиняемия на медикамента „конвулекс 500“, както и че според становището на разпитания пред РС свидетел д-р С. не е възможно да се прогнозира евентуален следващ пристъп („Какво ще се случи след седмица не можем да кажем“). Тези данни, както и необходимостта от оказване на спешна и специфична медицинска помощ при такива случаи позволяват да се направи извод, че независимо от наличието на формалните предпоставки на закона, задържането под стража не се явява подходяща МН по отношение на М.. Ето защо и РС правилно е наложил следващата по тежест мярка, а именно „домашен арест“.

Предвид изложеното, съобразявайки се с всички обстоятелства по делото, ОС не стига до извода, че обжалваният съдебен акт следва да бъде ревизиран.

Водим от горното и на основание чл.64, ал.7 и ал.8 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №812/27.03.2024г., постановено по ЧНД № 454/2024 г. по описа на Окръжен съд – Благоевград.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Копие от протокола ДА СЕ ИЗПРАТИ на адв. П..

Протоколът се написа в съдебно заседание, което приключи в 15:15 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____